

ЗЕМЛЕДЪЛСКА ЗАЩИТА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИИ ЗЕМЛЕДЪЛСКИ НАРОДЕНЪ СЪЮЗЪ.

В. „Земледѣлка Защита“ излиза веднѣжъ въ седмицата.
Цѣната на вѣстника е за година 5 лева въ прѣдплата. За странство се прибавятъ само пощенскитѣ разходи.

Всичко което се отнася до вѣстника се испраша до администрацията въ гр. Плъвенъ.

За частни обявления се плаща по 2½ ст. на дума въ последната страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ сѣдебнитѣ пристави се по-мѣстватъ по особено споразумение.

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани ръкописи не се връщатъ, освѣтъ ако сѣ придружени съ пощенска марка.

СЪЕДИНЕНИЕТО ПРАВИ СИЛАТА

Слѣдъ III конгресъ.

Слѣдъ двѣ годишна ужесточена борба на българскитѣ сдружени земледѣлци, противъ онова що имъ тежеше, слѣдъ единъ буренъ конгресъ, когато държаме въ Плъвенъ кждѣто трѣбаше да се боримъ и срѣщу ония, които вѣдвѣше не да ни прѣчатъ, а подпомагатъ и слѣдъ единъ другъ конгресъ, държанъ въ София, кждѣто въпрѣки кхото време и малкитѣ несъгласия възникнали въ него, ние успѣхме, съ изработването на единъ уставъ и исканията на Българ. Земледѣлски Съюзъ да туримъ земледѣлската организация въ България на една по здрава основа. Вѣрни на принципитѣ и дѣлото на което служимъ, убѣдени въ една права и законна кауза, която засѣга чергата на близо 2½ милиона души на България, отъ благосъстоянието на които зависи и онова на цѣлий Български народъ, отхвърляйки съ прѣзрение онова твърдение на партизанитѣ, че ние сме искали да дигнемъ вилата отъ врата на едно съсловие, за да я туримъ на врата на друго, съзнавайки нашитѣ добри разбрани интереси, слѣдъ 11 мѣсеци земледѣлцитѣ бѣха повикани да държатъ и III конгресъ въ който се разрѣшиха много важни въпроси.

III конгресъ, доказвайки живеностѣта на организацията, се яви найважний отъ всички до сега и по това още че въ него ние бѣхме длъжни между многото въпроси да разрѣшимъ и слѣдующий колосаленъ намъ вече наложенъ въпросъ, а той е:

Ще бѣде ли нашата организация за въ бѣдѣ чисто икономическа организация, безъ всѣка политика и слѣдователно политически да се распаднамъ по разнитѣ партии и икономически въ едно — въ единъ съюзъ, или ще бѣде организация съ политическа подкладка, една самостоятелна политическа организация въ България, която да обѣма и исканията изработени въ II земледѣлски конгресъ. Отъ разрѣшението на този въпросъ, зависи нашето по нататъшно съществуване или загиване като отдѣлна компактна организация. Като единъ отъ сериознитѣ въпроси за конгреса, той бѣ поставенъ на дневенъ редъ така: какви измѣнения да станатъ въ устава и исканията на съюза и какво повѣдение да се държи спрямо разнитѣ политически партии за въ бѣдѣ.

Конгреса се откри въ „Славянска Бѣседа“ на 12 т. м. въ 9 часа прѣдъ обѣдъ, слѣдъ единъ водосвѣтъ. На първо мѣсто се избра бюро на конгреса, слѣдъ което биде четенъ отчетъ на Центр. Упр. Комитетъ за дѣятелността му прѣвъ отчетната година. Ние даваме тука кратки извлѣчения отъ него.

Както е извѣстно II земледѣлски конгресъ, който тури на по здрава основа земледѣлската организация и въ който се изработи уставъ на Земледѣлски Съюзъ и исканията му, се състоя въ София на 3, 4 и 5 Декември миналата 1900 година.

Този конгресъ ватовари съ ръководение дѣлата на съюза единъ комитетъ избрани отъ него.

Слѣдъ затварянието на II конгресъ мин. год., пълний съставъ на Центр. Упр. Комитетъ на 6 Декември държа въ София първото си заседание въ което, съгласно устава, избра измежду си трима души постоянненъ съставъ на комитета въ съставъ: 1) Янко Ст. Забунувъ за Прѣдседателъ 2) Найденъ Кормановъ за Подпрѣдседателъ и 3) Коста Илиевъ за Дѣловодителъ Касиеръ, съ сѣда лице на Комитета въ гр. Плъвенъ.

На 7 сѣщъ комитетъ държа второто си заседание, въ което се разиска и разрѣши въпроса за Съюзний органъ и заплатитѣ на постоянний съставъ на комитета.

По измѣнение време самия конгресъ не успѣ да се занимае съ Съюзний органъ и бюджета, за това пъкъ пълний съставъ на комитетъ разрѣши въпроса по желанието на конгреса въ слѣдующата смисълъ:

1. За Съюзенъ органъ се прие в. „Земледѣлка Защита“, начинающа отъ брой 11 и натагъкъ съ сѣщата номерация на вѣстника и заглавнето му. Прѣдплатениятъ до тогава абонаментъ оставаше за въ полза на Съюза, но въ заплата пъкъ на това, Съюза оставаше длъженъ за 10 тѣхъ броя излѣзати до тогава на бившии редакционенъ комитетъ.

2. Бюджета бѣ опрѣдѣленъ въ слѣдующий разпѣръ за заплати:

а) Годишна заплата на Прѣдседателя	1800 л.
б) „ „ „ Касиеръ Дѣловодителя	600 „
в) Годишна заплата на писаръ-расклад.	480 „
г) Наемъ на канцелария	150 „
д) Мебели (маса, столове и др.)	60 „
е) Пятни пари и хонорари	500 „
	3590 л.

Слѣдъ горнитѣ опрѣдѣления на пълний съставъ на комитетъ, се разотиде по домоветѣ, като натовари постоянний съставъ съ ръководение дѣлата на Съюза.

По онова време, както е извѣстно правителството бѣше сѣнено и замѣстено врѣменно съ онова на г. Р. Петрова, който трѣбаше да произведе общитѣ избори за Народни Прѣдставители за XI Обикновено Народно Собрание. Постояний съставъ дълго врѣме обмисляше да ли Земледѣлски Съюзъ да вземе участие въ тѣзи избори, да ли това би било умѣстно и да ли съ това въобще, не ще се уврѣди или ползува цѣлата организация. Слѣдъ дълги колебания и обмислювания, комитетъ като имаше прѣдъ, че едно съ срѣдствата за по скоростното достиганя на ония земледѣлски искания, изработени и приети въ 2-ий конгресъ, е да пратимъ по възможностъ и ние нѣколко Народни Прѣдставители излѣзли не само отъ срѣдата на земледѣлцитѣ, но и искрено прѣдадени на земледѣлската кауза, че нѣколко Народни Прѣдставители земледѣлци ярко бѣха се завзели съ защитата на ония законоположения и наредби, излѣзли отъ Народното Собрание, които засѣгатъ чергата на най голѣмото у насъ съсловие — земледѣлцитѣ, че съществуващитѣ партии, колкото и да сѣ прѣдадени на интереситѣ на родни, то се ще има случай, въ които тѣ ще прѣдпочетатъ интереситѣ на партията и партизанитѣ си прѣвъ ония на народа, доказателства каквито имаме много до сега, то въз основа на всичко това, комитетъ рѣши Земледѣлски Съюзъ, да вземе участие въ прѣдстоящитѣ тогава на 28 Януарий тек. год. избори, който и стори. За тава цѣлъ комитетъ издаде едно окръжно до всичкитѣ дружби.

Все въ сѣщата смисълъ се писаха и нѣколко статии въ Съюзний Органъ.

Отъ тукъ почна една уживлена работа на всичкитѣ околийски и селски дружби, на които се прѣдставяше право да дѣйствуватъ,

както направятъ за добръ: самостоятелно, или въ компромисъ съ нѣкоя отъ съществуващитѣ близки намъ политически партии: Отъ врѣдъ почнаха да пристигатъ извѣстия за многолютна събирания въ околийтѣ и селата. За сѣщата пѣлъ, Комитетъ издаде и особено въззвание.

Резултата отъ тази борба бѣше, че земледѣлски съюзъ сполучи да избере 23 души (вижъ брой 15).

На 19 Февруарий т. г. постоянний съставъ, намѣри за добръ, да свика всичкитѣ свои членове на събрание въ София, които заедно съ новонабранитѣ Нар. Прѣдставители на Земледѣлски Съюзъ да обмисли и опрѣдѣли повѣдението на послѣднитѣ въ Нар. Собрание. За жалостъ не дойдохъ всичкитѣ членове, но събраниято се състоя.

Тукъ му е мѣстото да спошнемъ, че членовѣтъ на комитетъ отъ пълний съставъ не указаха онова сѣдѣствие на постоянний съставъ, както бѣха длъжни. Съ изключение на г. г. Гечевъ, Милковъ, Илиевъ и Драгневъ всички други се отнасяха съвършено индиферентно къмъ Съюза и съюзнитѣ цѣли. Освѣтъ горнитѣ ни единъ прѣвъ цѣлата година не писа ни два реда въ вѣстника; нѣщо повече: когато бѣха въ послѣдно врѣме повикани да си дадатъ мнѣнието какъ и кждѣ да стане III конгресъ, мнозина отъ тѣхъ не счетоха за нужно дори да отговорятъ съ двѣ думи. При такива условия като се остави само на единъ да пише и вѣстникъ и съюзъ да управлява, ще се допусне, че не е могло всичко да върви въ редъ и лесно е да си обясни, че нѣкъдѣ, може би, и грѣшки сѣ ставали.

Земледѣлски дружби.

Както се знае мин. год. по списъкъ имаме 285 дружби въ княжеството. Тази година обаче дружбѣтъ сѣ вече 380 — както се вижда, числото имъ е почти удвоено. За голѣмо съжаление обаче, трѣбва да се каже и тука, че нашитѣ дружби не сѣ всѣкъдѣ такива каквито трѣбва да бѣдатъ. На много мѣста тѣ сѣ глѣда на разни партии, и комитетъ въпрѣки желанието му, да управи такива, не е можѣлъ всѣкога да успѣе. Числото на членовѣтъ и тази година не ще може точно да се съобщи, тъй като при всичкитѣ покани, които сѣ отпратени, не е получаванъ отъ всѣкъдѣ отговоръ. Приблизителното число на членовѣтъ на земледѣлскитѣ дружби въ княжеството се присмѣтатъ на 35.000 души.

К а с а.

Тукъ сме били най злѣ, както и миналата година. Ние сме имали по Земледѣлски Съюзъ, приходъ отъ членски вносъ и волни помощи 1592.05 лева, а расходъ по сѣщъ 2616 лева, слѣдователно явява се единъ недоимѣкъ отъ 1023.95 лева. По редакцията на вѣстника сме имали приходъ отъ абонаментъ и публикация 2431.15 лева, а расходъ по сѣщата 1451.90 лева, значи имаме единъ излишѣкъ отъ 979.25 лева, който излишѣкъ е погълнатъ отъ недоимѣкъ по съюза и остава общъ недоимѣкъ отъ 44.70 л.

Български Земледѣлски Народенъ Съюзъ има да дължи за печатането на вѣстника 1000 лева, за заплати на Прѣдседателя за 10 мѣсеци 1500 лева, заплата на Касиеръ-Дѣловодителя 413 лева, на писаря — 107.30 лева, наемъ за помѣщенieto 10 лева и горния недоимѣкъ 44.70 лева, а всичко дългъ 3075 лева; а има да взема отъ агента А. Йончевъ 390 л., отъ агента Ив. Диковъ 70 лева, отъ Плъвенската Т. П. Станция 78 лева и отъ Прѣдседателя на Русенската окол. земледѣлска дружба 180 лева, а всичко 727 лева.

Слѣдъ четението на отчетъ, кон-

греса избра двѣ комисии, едната да прѣгледа смѣткитѣ на комитетъ и състави бѣдѣщия бюджетъ, а другата да измѣни и допѣлни устава на съюза. И двѣтъ комисии бѣха почти въ кѣсо врѣме готови. Първата комисия, слѣдъ прѣглежданието, е намѣрила всичкитѣ смѣтки за редовни, които и конгреса одобри. Бѣдѣщия бюджетъ гласуванъ и одобренъ отъ конгреса е слѣдующий:

П р и х о д ъ.

1) Отъ 1000 абонати на вѣстника съ 10% отбивъ за организаторитѣ	4500 л.
2) Отъ публикация на обявления	150 „
3) „ членски вноски	7018 „
4) „ недобори на миналогодешния бюджетъ	727 „
5) Отъ непрѣдвидени приходи	100 „
В с и ч к о:	12495 л.

Р а с х о д ъ.

1) За заплата на Прѣдседателя	1500 л.
2) „ „ „ редакторъ	900 „
3) „ „ „ 3-ма организатори	3000 „
4) „ писаръ—Администраторъ	600 „
5) „ наемъ за помѣщение на канцеларията	200 „
6) За печатане на вѣстника по 40 л. на брой въ 1000 съземлила	2000 „
7) За експедиция на вѣстника	500 „
8) „ печатане на разни писма и окръжни	120 „
9) За хонорарий	400 „
10) „ наемъ за помѣщение на IV земл. конгресъ	100 „
11) За исплащане на старий дългъ	3075 „
12) За непрѣдвидени расходи	100 „
В с и ч к о:	12495 л.

Устава се измѣнява и допѣлни какъто слѣдва:

У С Т А В Ъ

на
Български
Земледѣлски Народенъ Съюзъ.

Глава I.

Чл. 1. Образува се въ Княжеството Български Земледѣлски Народенъ Съюзъ. Той е организация просвѣтителна и политико-икономическа.

Глава II.

Ц ѣ л ъ.

Чл. 2. Български Земледѣлски Народенъ Съюзъ има за цѣлъ: подобрене земледѣлното и клоновѣтъ му, нравственото, политическото и материалното подобрене на земледѣлца и народа изобщо.

Глава III.

С Р ѣ Д С Т В А.

Чл. 3. За постигане горната цѣлъ, съюзътъ си служи съ слѣднитѣ срѣдства:

- Дѣйствува за образуването на земледѣлски дружби, гдѣто нѣма такива и при съединяването имъ къмъ съюза;
- Грижи се за възвѣждане професионалното учение;
- Изучава всестранно нуждитѣ на земледѣлцитѣ и положението на земледѣлното;
- Дѣйствува за прокарването на:
 - Законъ за челядитѣ имоти,
 - Законъ за групироване на селскитѣ стопанства,
 - Измѣнение закона за наследството,
 - Уравнение пѣтната повинностъ,
 - Привеждане въ извѣстностъ дълго-

ветъ на земледелците и исплашането им по амортизационен начин,

- е) Законъ противъ лихварството,
- ж) Законъ за селскитѣ рати и слуги,
- з) Законъ за покровителствуване на земледелските сдружавания,
- и) Законъ за задължителното застрахуване на добитъка,

к) *Подобрене законъ за подобрителната и навръхното ѝ изпълнение*

Д. Дѣйствува за реорганизирането на селскитѣ стопанства, чрѣзъ:

- а) Откриване отъ държавата образцови стопанства,
- б) Създаване длъжности земледѣлски учители за всѣка околия,
- в) Откриване допълнителни училища при основнитѣ училища,
- г) Прѣорганизуване на съществуващитѣ три земледѣлски училища.

Е. Дѣйствува за подобрене на земледѣлски кредитъ чрѣзъ:

- а) Създаване краткосроченъ, личенъ, ефтенъ и леснодостъпенъ кредитъ,
- б) Създаване на другъ—дългосроченъ—хипотекаренъ,

в) Създаване дружествени хамбари.

Ж. Съюзътъ дѣйствува още за:

- а) Създаване земледѣлска камара,
- б) Коренна реорганизация на мислеществото на Земледѣлцето и Търговията,
- в) Откриване на земледѣлска испитателна станция

г) Пазаръ за добитъка,

д) Въвеждане на една справедлива, равномерна и поносима за земледѣлците данъчна система.

З. Съюзътъ се стреми още:

- а) Да основава читалища тамъ където нѣма да разпространява полесни знания, чрѣзъ сѣзки, разговори и събори,
- б) Да се пронася и за всички други мѣроприятия отъ законодателенъ характеръ, които засѣгатъ интереситѣ на земледѣлците,

в) Взяма участие въ общинскитѣ, окръжнитѣ и провинциалскитѣ избори

Глава IV.

СЪСТАВЪ НА СЪЮЗА.

Чл. 4. Българскиятъ Земледѣлски Народенъ Съюзъ се състои отъ отдѣлнитѣ земледѣлски дружби въ селата и градоветѣ, които се съединяватъ въ всѣка околия въ околийска дружба.

Глава V.

ЧЛЕНОВЕ.

Чл. 5. Членове на дружбитѣ биватъ земледѣлци, учители и свещеници.

Чл. 6. Всѣки членъ на дружба е членъ на съюза.

Чл. 7. Лица, които сж указали вастуги къмъ съюза могатъ да бждатъ пригласени за почетни членове.

Чл. 8. Лица, които сж принесли материални услуги на съюза, биватъ пригласени за благодарителни членове.

Глава VI.

УПРАВЛЕНИЕ.

Чл. 9. Българскиятъ Земледѣлски Народенъ Съюзъ се управлява отъ единъ Централенъ Управителенъ Комитетъ, състоящъ отъ 16 души, избрани по тайно гласоподаване отъ конгреса за срокъ 1 година.

Чл. 10. За ръководение текущитѣ работи, както и за разрешаване на маловажни въпроси, Центр. Управ. Комитетъ избира въ мѣжду си трима души—постояненъ съставъ, отъ които една за прѣдседател, втория за подпрѣдседател и третия за дѣловодител-касиеръ, които иматъ мѣстожителство въ сѣдалището на съюза.

Чл. 11. Членове на управителния комитетъ се избиратъ изъ мѣжду членовете на организацията.

Забѣлжка. Членове отъ Центр. Управителенъ Комитетъ сж длъжности по четни, съ исклучение тримата постоянни, които се натоварватъ отъ съюзния органъ, на които се налага и платата имъ се опредѣля отъ комитета.

Чл. 12. Пълния съставъ на Централния Управителенъ Комитетъ се събира прѣзъ годината на събрание два пѣти редовно, а извънредно колкото пѣти се укаже пуждно.

Прѣдседателя на постоянния съставъ е такъвъ и на цѣлий комитетъ.

Чл. 13. Длъжности на Центр. Управителенъ Комитетъ сж:

- а) Запазване и слѣдване интереситѣ на съюза въ всички направления,
- б) Приготовлене бюджета проекта и годишния отчетъ на съюза за разглеждане то имъ въ конгреса,
- в) Слѣдение вървежа на земледѣлскитѣ дружби и
- г) Разглеждане и разрешаване на земледѣлски и икономически въпроси, които досягатъ интереситѣ на съюза.

Чл. 14. Постоянния съставъ на коми-

тета води текущитѣ дѣла, разрешава по маловажни въпроси, исплъва всички жето по натоварено пълний съставъ на комитета, прибира членскитѣ вноски и расходва за нуждитѣ на съюза това, което конгресъ е опредѣлил по бюджета.

Чл. 15. Българскиятъ Земледѣлски Народенъ Съюзъ има печатъ съ кръжата форма и носи слѣдующия надписъ наоколо: „Български Земледѣлски Народенъ Съюзъ“, а въ срѣдната една връска отъ снопъ, сѣрич, коса и вила.

Чл. 16. Околийскитѣ дружби се ръководятъ отъ едно околийско настоятелство, състоящо отъ прѣдседател, подпрѣдседател и дѣловодител-касиеръ, избрани за една година по тайно гласоподаване отъ членовете на околийската дружба, за която цѣль тѣ се събиратъ когато стане нужда.

Чл. 17. Всички прѣдседатели, подпрѣдседатели и дѣловодители касиери на отдѣлнитѣ селски, или градски земледѣлски дружби, въ всѣка административна околия съставляватъ околийска дружба.

Чл. 18. Длъжности на околийското настоятелство сж:

- а) Да поурява съставянето на селски или градски дружби и присѣдиняващото имъ къмъ съюза,
- б) Да ръководи дѣлата на околийската дружба,

в) Да разрешава въпроси отъ характеръ, които досягатъ интереситѣ на земледѣлците въ околията,

г) Да исплъва всичко, каквото се прѣдпише отъ Центр. Управ. Комитетъ,

д) Да бди за вървежа на съставнитѣ въ околията дружби и

е) Разпространява съюзния органъ, прибиратъ и внасятъ абонамента.

Чл. 19. Всѣка околийска дружба има кръжълъ печатъ съ надписъ наоколо: „Околийска земледѣлска дружба—околия (една околия)“.

Чл. 20. Земледѣлци въ едно село, градъ или колиби—съставляватъ само една селска или градска дружба, които се ръководятъ по уставъ, изработенъ спорѣдъ мѣстнитѣ условия и нужди, но въ никакъвъ случай непротиворѣчающъ на съюзния уставъ.

Чл. 21. Селската или градската дружба се ръководи отъ едно настоятелство, състоящо отъ прѣдседател, подпрѣдседател и дѣловодител-касиеръ и 2 свѣтници, избрани по явено гласоподаване.

Чл. 22. Всѣка селска дружба има свой елипсовиденъ печатъ, съ надписъ наоколо: „Земледѣлска дружба село (една околия)“.

Глава VII.

КОНГРЕСИ.

Чл. 23. Конгреситѣ биватъ редовни и извънредни. Редовнитѣ конгреси ставатъ веднѣжъ въ годината, а извънреднитѣ всѣкога когато стане нужда.

Чл. 24. Въ конгреситѣ всѣка дружба се прѣдставлява само отъ единъ свой делегатъ.

Забѣлжка. Делегатъ може да бжде всѣки членъ отъ дружбата. Околийскитѣ прѣдседатели сж по право делегати въ конгреса.

Чл. 25. Конгреситѣ се занимаватъ:

- а) Избиране членове на Центр. Управителенъ Комитетъ.

Забѣлжка. Избора става чрѣзъ тайно гласоподаване.

- б) Исплъване, одобрение годишния отчетъ на комитета и народнитѣ прѣдставители отъ съюза.

в) Проверяване и приемане годишния бюджетъ и въпроситѣ положени за дневенъ редъ въ конгреса,

- г) Разискване по програмата на конгреса,
- д) Измѣнение и допълнение съюзния уставъ,

е) Пригласяване на почетни и благодарителни членове.

ж) Разискване по всички въпроси отъ технико икономически характеръ и всичко, което всега интереситѣ на земледѣлците въ княжеството и

з) Опредѣляне вѣрмето и мѣстото на бждущия конгресъ.

Чл. 26. Конгреситѣ се ръководятъ отъ едно бюро, състоящо отъ прѣдседател, двама подпрѣдседатели, двама члена, трима секретари, избрани по явено гласоподаване.

Чл. 27. Всички рѣшения на конгреса сж задължителни за всичкитѣ членове на съюза.

Глава VIII.

КАСА.

Чл. 28. Българскиятъ Земледѣлски Народенъ Съюзъ се поддържа: а) Отъ членскитѣ вноски по 1 л. год. отъ всѣки членъ, отъ които 60 ст. оставатъ за съюзната каса, а 40 ст. за поддържането на селскитѣ и околийски дружби,

б) Отъ подарѣци и завѣщания на членове, дружества и равни благотѣлителни лица,

в) Отъ прѣдставления, вечеринки дадени отъ дружбитѣ прѣзъ годината за въ полза на съюза и

г) Отъ волни помощи.

Чл. 29. Разходи на съюзната каса сж: а) за съюзнитѣ издания, б) по управленieto на съюза, в) по конгреситѣ и г) по други случайни разходи.

Чл. 30. Паритѣ на съюзната каса се прибиратъ и държатъ отъ дѣловодител-касиеръ на Центр. Управителенъ Комитетъ, който дава гаранция отъ 100 лева. Той не може да държи повече отъ 100 лева въ касата на съюза.

Чл. 31. Всички разходи по съюза се оправдаватъ само чрѣзъ формени документи, завѣрени освѣтъ отъ касиера, но и отъ прѣдседателя на Центр. Упр. Комитетъ.

Глава IX.

ОБЩИ РАСПОРѢЖДАНИЯ.

Чл. 32. Ако нѣкой членъ отъ организацията, както и ония лица на които е повѣрено да ръководятъ дѣлата на дружби или пъкъ сж членове на комитета, не работятъ по духа на този уставъ се исклучаватъ: членове на дружбитѣ отъ самитѣ дружби, а членове на комитета—отъ конгреса.

Чл. 33. Настоящия уставъ влиза въ сила отъ 15 Октомври 1901 год.

Чл. 34. Настоящия уставъ замяна ония, гласуванъ въ II Земледѣлски Конгресъ. Настоящия уставъ се прие отъ III Земледѣлски Конгресъ въ заседание то му отъ 13 Октомври 1901 год.

Всичкитѣ допълнения и измѣнения сж съ курсивъ.

Бурни разисквания станаха по въпроса за каква да бжде организацията: чисто економическа или политико-економическа. Конгреса прие последната.

По силата на измѣненията, които станаха въ устава, прѣдстоеше избирането Центр. Управ. Комитетъ. Такъвъ се избра въ слѣдующия съставъ: Янко Ст. Забуновъ отъ гр. Плевенъ, Д. Драгиевъ отъ г. Ст. Загора, Калю Малевъ отъ с. Каспичанъ—Шуменско, Никола Узуновъ отъ с. Дивдѣдово—Шуменско, Ангелъ Станчевъ отъ с. Злокучене—Прѣславско, Тодоръ Георгиевъ отъ с. Скutare—Пловдивско, Минко Т. Шиваровъ отъ с. Чанлий—Чарпанско, Маринъ Узуновъ отъ с. Староселци—Плевенско, М. Каравасилевъ отъ с. Долни Бяволъ—Ловченско, Ст. В. Пулевъ отъ с. Енекичево—Ст. Загорско, Ив. Николовъ отъ с. Д. Дабникъ—Плевенско, Ал. Димитровъ отъ с. Коркина—Дубнишко, Ив. Недѣлчевъ отъ с. Еменъ—Търновско, Бени Кръстевъ отъ с. Пиргосъ—Русенско, Мустаковъ отъ с. Ястѣкъ Челфѣ—Добричско (подавъ оставка), Балканджиевъ отъ с. Виная—Никополско.

Той комитетъ отъ своя страна избра постоянненъ съставъ, и то: Прѣдседателъ г. Я. Ст. Забуновъ, който прие, но заяви, че приема само до 1 Февруарий ид. год., Подпрѣдседателъ г. Димитръ Драгиевъ и Дѣловодител-Касиеръ г. Ив. Николовъ отъ с. Д. Дабникъ—Плевенско.

Конгреса одобри шото идущий IV земледѣлски конгресъ да се състои въ гр. Шуменъ между 1 и 10 Октомври 1902 година.

Доиде редътъ най подиръ и на отчета, който трѣбаше да дадѣтъ Народнитѣ прѣдставители отъ Землед. Съюзъ прѣдъ конгреса за своята дѣятелностъ въ извънредната сесия на XI-то Обикновено Народно Събрание. Както е извѣстно, за тази цѣль бѣше натоваренъ г. Ц. Бакаловъ, Търновскиятъ Народенъ Прѣдставител. Обаче той отказа. Нѣмаше какво да се прави, освѣнъ да вземеше г. Забуновъ върху си тази работа. Така и стана. Г. Забуновъ държи единъ кратъкъ отчетъ, като изложи повѣдението на землед. група въ Народното Събрание. Той посочи, че г. г. Кормановъ, Гено Недѣлковъ, Ангелъ Ангеловъ (Свищовски нар. прѣдставителъ) и др. не сж се държали като зем-

ледѣлци отъ групата, за което имаше и рѣшение, гдѣто личатъ и тѣхнитѣ подписи, а сж станали повече партизани на една или друга партия, за това и гласуваха увеличението на поземления налогъ при всячко, че тѣ не сж избирани като партизани. Тази бодлива истина силно жегна гузнитѣ г. г. Кормановъ, Недѣлковъ и Сие, за това и станаха да се оправдаватъ, като не оставиха не обруганъ и г. Забуновъ съ единъ хамалски язикъ, свойственъ само на хора отъ другъ сортъ. Слаби да защитятъ едно повѣдение тѣхно, силно за порицание отъ всички земледѣлци, повѣдение, което услаби земледѣлската организация въ очитѣ на сериознитѣ хора и повѣдение, което даде материалъ на много вѣстници и партии да изсипятъ купъ хули по адресъ на организацията, тѣ веднѣжъ попаднаха въ партията, не искаха да отстъпятъ. Но слѣдъ една блѣвяща рѣчь на г. Драгиева, конгреса одобри повѣдението и държанието, което г. Забуновъ и неговитѣ 5 другари държали и порица коварно онова на г. г. Кормановъ и Недѣлковъ.

Слѣдъ всичко това, конгреса биде закритъ.

Вечерта въ бирарията „Батембергъ“ има другарска срѣща, гдѣто се размишлява нѣколко приятелски думи.

По новия законопроектъ за горитѣ.

(Продължение отъ брой 4).

д) Чл. 5 отъ законопроекта казва: „училищнитѣ, общинскитѣ и принадлежатитѣ на Богородни завѣдени гори, не могатъ да бждатъ нито продавани, нито пъкъ дѣлени и обрѣжани въ частна собственостъ, и въобщо, тѣ не могатъ да бждатъ отчуждавани по никой начинъ“. Това постановление е добро, защото почива на принципа прокаранъ въ закона за земитѣ. Не се опредѣля обаче какво трѣбва да стане съ ония гори, които до сега, въпрѣки всѣки законъ сж отчуждени и даже прѣпропадени. Ний тукъ въ Плевенско и сѣвернитѣ околии имаме много турски села, които сж се изсѣлили, но прѣди това раздѣлили общинскитѣ си гори и ги продали и като своя частна; имаме даже села чисто български, които по същия начинъ си подѣлили общ. гори и сега ги владѣятъ като частни. Спорѣдъ закона за земитѣ и постановленията на нинедѣлствующия законъ за горитѣ, това отчуждаване като незаконно трѣбва да се счита не дѣйствително, но опититѣ за усоеяване на нѣкой такива отчуждавания сж останали безъ успѣхъ, защото има други закони, които даватъ правото на стопанитѣ да владѣятъ свободно засвоенитѣ гори, понеже получили давностъ на владѣнието. Това противоречие на законитѣ е стеснило органитѣ на горската властъ и немогатъ да направятъ нищо по отношение тия гори. Даже нѣщо повече, има села които и днесъ продължаватъ итъкомъ да дѣлатъ общинскитѣ си гори и да ги записватъ като частни съ цѣль да ги стѣждатъ. Новия законъ ако има за цѣль да попълни опущенията правени съ досегашнитѣ закони, трѣбва мѣрѣнно да обърне внимание върху този въпросъ, като парализира правата за давностъ върху горитѣ, които сж биле общински; и станалитѣ до сега отчуждения да останатъ не дѣйствителни. За тази цѣль чл. 5 трѣбва да се попълни съ още двѣ алинеи: „Станалитѣ до сега отчуждения отъ когато и да било сж недействителни“, а другата да прѣдвиди въ всѣка околия, каждѣто има подобни отчуждения, по една комисиона, състояща се отъ мировия сѣдия, окоп. началникъ, тѣсничей, единъ членъ отъ окр. сѣдъ и мѣстния кметъ, която съ протоколъ да отнеме всички подобни гори и ги причисли къмъ категорията на държ. гори, ако имъ сж биле гори отъ старо вѣме отчуждени за ползуване на селото, или къмъ общинскитѣ, ако тѣ сж се владѣли отъ общената сътапия. Това трѣбва да стане, защото го изисква интереса на общинитѣ и държавата чийто гори сж отчуждени; не по малко го изисква и интереса на горитѣ, защото, ако се оставятъ така разпокъсани на дребни парчета, повече сж изложени на загниване, отколкото ако си останатъ групирани и трайно застоянствуващи.

е) Чл. 6 казва какво трѣбва да стане съ рѣшенията на комисионата, които дѣйстваха съгласно чл. 2 отъ нинедѣлствующия законъ. Този членъ спорѣдъ насъ ще бжде измѣненъ щомъ третата алинея на чл. 4 се

намери въ смисъл искавана от насъ по горѣ, понеже съ признаване общ. гори за държавни унищожават се причината за споровете, а заедно съ нея и самите спорове. Когато се отнася за частни лица които прѣтвдираат за нѣкоя гора, тѣ могат да търсят правото си на общо основание чрѣзъ сѣдилищата. Тукъ му е мѣстото да напомнимъ че голѣма частъ отъ споровете между частни лица и общини е прѣдизвикана отъ противоречието на законитѣ по неотчуждаемостта на общинскитѣ гори. Ако въ законопроекта се прокара вгледъ изложени въ казний о горѣ пунктъ 8, увѣрени сме че ако не всички то поне 1/2 отъ тия спорове сами по себе си ще се прѣвратятъ, защото сѣ прѣдизвикани вслѣдствие засѣбване общински гори.

он.) Чл. чл. 7 и 8 сѣ добри и постановленията имъ трѣбва да се приведатъ въ изпълнение по възможностъ въ по късъ срокъ, а не 5 години, защото когото по скоро се тури транно разграничение, толкова по скоро се туря край на систематическото истребление на горитѣ. Отъ друга страна като се поставятъ припѣтствия на тия които обичатъ да правятъ пакостъ на горитѣ, значително ще се намалатъ нарушението; само по този начинъ може да се освободи нашия селанинъ отъ глобитѣ по нарушения закона за горитѣ, на които той *увлекателно*, но често пѣти и неусетно се подлага.

з.) Сжщо на мѣстото сѣ и чл. 9 отъ законопроекта. Дребнитѣ пространства държавни гори въ които не може да се въведе трайно стопанство трѣбва да се продаждатъ и то по възможностъ на частни лица или общини, които въ сѣбство иматъ гора, та присѣдинени къмъ тѣхъ да позволятъ за възвеждане трайно стопанство. Ако тѣзи парчета сѣ по малки отъ 50 хектара при това и сѣвършено изолдирани, трѣбва непременно да се исклучатъ отъ спеката на закона за горитѣ, понеже като малки комучо и да се продаждатъ не ще може да ги стопанисва. Ако ли съществували на такива комплети се изисква за това че околността е безгориста, то продажбата имъ не трѣбва да се допуша по никой начинъ. Въ такъвъ случай държавата е длъжна да ги запази и отгледа, макаръ това да ѝ струва материални жертви. Този случай не сѣ прѣдвидени въ този членъ, но трѣбва да сѣ прѣдвидятъ; безъ тѣхъ се дава възможностъ на лѣсничейтъ да изложатъ на унищожение и тия гори, които сѣ необходими, като турятъ прѣдлога че сѣ маломѣрни и не отпадатъ издържката си.

Б. Управление на горитѣ. Съ тази

глава, която се състои отъ единъ членъ, законопроекта се занимава съ персонала по горитѣ както и разпрѣдѣлението му по участъци. Прѣдвидено е княжеството да се раздѣли на три района съ нужното число лѣсничей и тѣхия помощници; всѣко лѣсничество да има 200,000 декара гора която ще се пази отъ по 10 души стражари назначавани отъ районнитѣ инспектори. За уреждане горитѣ тукъ се прѣдвждатъ при всѣки районъ по едно таксаторско бюро на чело съ единъ лѣсоустроител и 5 души таксатори. По на долѣ въ сжщата глава се говори за ценза на служащитѣ, както и за кѣтвата, която тѣ даватъ при вѣтживане на служба.

Качеството, както и количеството на горския персоналъ насъ интересува доста много, за туй ще се спрѣмъ и върху тази глава като я раскритикуваме малко по обстоятелствено. На първо мѣсто законопроекта дѣли княжеството на три района съ по единъ районенъ инспекторъ. Споредъ насъ това дѣление е много крушно и единъ инспекторъ едва ли ще има възможността да узнае какво се върши въ района му, защото нему като на инспекторъ се вменява въ обязанностъ: а) да ревизира свойтъ районъ съ цѣль да установи дали водението на вѣтшивата и вѣтрѣшна служба по горитѣ отъ страна на лѣсничейтъ и тѣхнитѣ подвѣдомствени става съобразно съ прѣписанията на законитѣ и другитѣ специални распорѣби; б) да прѣвѣрява стопанскитѣ планове, горскитѣ култури и узнае до колко тѣ се изпълняватъ вѣщо; в) да прѣвѣрява условията за експлоатирание държ. гори, пашищата и бичанитѣ; г) да прѣвѣрява годишнитѣ отчети на лѣсничейтъ и извършенитѣ отъ тѣхъ по стопански начинъ работи; д) да прѣдприема разни опити и наблюденія по вѣтшивитѣ клонове на лѣсовѣдството; е) да дава на самото мѣсто поучения на лѣсничейтъ и тѣхнитѣ помощници върху нѣкой служебни работи, и пр.; съ една дума на инспекторитѣ се вѣтвива въ обязанностъ да бждатъ лѣсничей надъ лѣсничейтъ. При така кива единъ обширенъ атрибутъ може ли едно лице да завежда районъ равенъ на 1/3 отъ цѣлото княжество; може ли той поне веднажъ да бжде въ една гора, да се застъп въ нея, да узнае условията въ които тя е поставена и да се произнесе за начина на нейната експлоатация; може ли да ревизира дѣлата на 15 или 20 души лѣсничей кои то распотатъ съ по 200,000 декара гора. Единъ човекъ може ли да има физическа възможностъ да узнае въ година, 2, па ако щете и въ 3 години, какво се върши на 2—3 милиона декара гора разпожвава на хиляди комплети? Не. Инспекторитѣ при та

квива голѣми райони не ще могатъ да изпълняватъ своитѣ обязанности; не ще могатъ да прѣвѣряватъ въ нищо лѣсничейтъ и като така ще бждатъ излишни. Вѣщоко ще остава, както е било, на добросѣвѣстността на лѣсничейтъ. По рано имаше 6 района и инспекторитѣ едва успѣваха съ своитѣ ревизии, а какво ще бжде сега, когато районитѣ се удвояватъ. Не е тука мѣстото да привѣтваме какво другитѣ държави правятъ за по лесенъ и строгъ контролъ на лѣсничейтъ въ чийто рѣцѣ е повѣрено богатство отъ общественна важностъ, това което намъ се налага е да знаемъ, че не трѣбва да се дѣли княжеството на 3, а най малко на 6—8 района и съ това да дадемъ възможностъ на инспекторитѣ да изпълняватъ длъжността си както подобава. (Слѣдва)

ХРОНИКА

Цѣната на вѣтшива ни, споредъ рѣшенето на III земледѣлски конгресъ, се намалыва на 5 лева годишно. Ония абонати, които сѣ платили по 6 лева, ще бждатъ обезвредени или като имъ се продължи вѣтшива слѣдъ излизането на годината или пъкъ, ще имъ се испратятъ нѣкой полѣзни книжки за сжщото.

Народното събрание е открито на 15 т. м. Избраши сѣ разни комисии по министерствата, както и други по бюджета, прошенията, прѣвѣрка на изборитѣ и по отговора на тронната рѣчь.

Въ врѣме засѣданията на III конгресъ въ София бѣше попадналъ и нѣкой г-нъ на име Мустаковъ. Слѣдъ една негова рѣчь, делегатитѣ считаха, че е умѣстно избиранието този г-нъ въ комисията на Съюза, както го и избраха. Неще ли негова милостъ въ отговоръ на честта, която му се направи отъ конгреса, отговори съ едно надуту прѣвѣрване, като си подаде и оставката. И безъ пѣтла ще сѣмне.

Недоволни сѣ останали г. г. Кормановъ, Гено Недѣлковъ, Бакаловъ и др. отъ рѣшението на III земледѣлски конгресъ за туй, защото конгреса не признае тѣхната велика заслуга въ полза на земледѣлцитѣ въ народното събрание, та се готвили да издадѣтъ нѣкакво вѣзване до Българскитѣ земледѣлци. Ще гледаме да си кажемъ и ние думата. Само молимъ да нѣма сѣрдни.

Помолени сме да съобщимъ, че отъ 10 идущий Ноемврий ще почне да излиза въ гр. В. Търново, три пѣти: на 10, 20 и 30 число всѣки мѣсець, въ „Театръ“, подъ редакцията на г. Ст. Н. Коледаровъ. Абонамента за 3 мѣсеца е 1 1/2 л. въ прѣдплата.

ПОДЛИСТНИКЪ

Пъкъ азъ да не знамъ!

Ц, Ц, Ц, Колко, колко добрини сѣ биле правени, праветъ се и ще се правятъ заради насъ, заради мене сиромашъ селачъ, пъкъ азъ и до денъ днешенъ да не знамъ! Асж, че чудна работа наистина!

Абе то всичко въ свѣта да се било раждало всѣ за мене, всичко да служи за насъ, пъкъ азъ да не знамъ!

Я погледни: бубата ми носи коприна, пчелата—медъ; славейчето ме весели; кучето ме пази; въздухътъ ми крѣпи живота; растението ме храни. . . ахъ, че кое ли не ми служи? Кой ли не се грижи за мене?

Колко само газета се пишатъ и издаватъ заради насъ; колко книги, колко пера и мастило се съставатъ; колко думи и здраве се хаби заради насъ; колко учреждения, колко истаници; колко голѣмци, голѣмки и голѣмчета има и се готвятъ още да има заради насъ! Хората се трудятъ, болятъ си гърдитѣ, съсипватъ здравето си да ни учатъ и расправятъ, разбира се за наше добро, ама кой чува я? Хората си болятъ главата да ни расказватъ, да ни пишатъ, че за да получимъ по добро жито трѣбва да избераме по едритѣ зърна за сѣяне, да разоремъ добри нивата, да я наторимъ съ добръ изгнилъ торъ; че за да работимъ по рахатъ трѣбва да си купимъ машини, каквито вече въ Европа ги доста има, при това не сѣ и скѣпи—10—100 напалиона! Голѣма работа! Не е каквото пъкъ да ги нѣма я, особено пъкъ въ България—хората пари иматъ хей, а не шега! Че сѣ ма-

шината можемъ да косимъ, женемъ и вършемъ сѣднали на стола, безъ да мръдваме. Че за да имаме добъръ, приходъ, трѣбва да сѣемъ това що се търси повече на пазаря, че още туй, че онуй, че какво ли не? Пъкъ азъ да не знамъ!

Ами колко доктори сѣ си съсипали здравецето, прѣстнали милитѣ държавни парици, доръ свѣршатъ на укиктѣ си въ странство, и днесъ си гноятъ гърдитѣ, срѣщу едно слабо възнаграждение, да ни учатъ, да пишатъ книги и ни упѣтватъ: какъ трѣбва да спимъ, какво да обличаме, какво да си постиламе за да бждемъ здрави. Писали тѣ хорицата, и ни казватъ, че за да бждемъ здрави трѣбва да ядемъ яйца, масло, сирене, млѣко, мѣсо агнешко или пиленце; да пиемъ вино и млѣко, ама ха де, какъ да го употрѣбимъ, като не си го знамъ! Язъкъ за толкова млѣко, за толкова масло, сирене и яйца, за толкова пиленца—до сега тѣ ги хвърляхъ да ставатъ зянь! Хората се трудили, тѣ да ни биле учили за туй, пъкъ азъ да не знамъ! Човѣка не си цѣни труда: за да те чука 2 лева само, а за да дойде отъ града до селото по 1—2 лева на километръ и то въ най силната горѣщина! Той рискованъ съ животътъ си, пъкъ азъ да не знамъ!

Колко офицери и офицерчета, денемъ и нощемъ бждатъ за нашия животъ, пазятъ за нашия имотъ, за нашето богатство, надъ нашата честъ, и то съ една „мизерна заплата“ едно скромно възнаграждение; тѣглятъ като волове по кафенетата, баловетѣ и шантанитѣ и то пакъ заради насъ—Пъкъ азъ да не знамъ!

Колко инжнери ежедневно полагатъ трудъ надъ масата, чъртаятъ ту съ калемъ, ту съ мастило; ту синя, ту червена линия, за да изучатъ нашата земя, да измѣрятъ пѣтища—шосейни и желѣзни, за да улѣснятъ нашата търговия—да улѣснятъ пакъ мени, че за да занеса една върва пиперъ и една китка чубрица въ града да се кача на желѣзница, емъ за по скоро, емъ за по ефтино! Чъртаятъ планове за селата, за хубави и високи къщи, за да живѣемъ вече, като народъ просвѣтенъ. Ходятъ хората, болятъ си главата отъ кафене въ кръчма, работятъ полагатъ послѣдни усилия заради насъ, пъкъ азъ ичъ да не знамъ!

Колко адвокати, колко сѣдилища и сѣдии има въ които се погаждатъ скаралитѣ се; потѣкмяватъ тѣжившитѣ; осѣждатъ безсилнитѣ и бѣднигѣ и ограбватъ благородно невежатѣ! Съ една дума—колко хора имало, които се грижали за нашия имотъ, за нашата безопасностъ, за нашата честъ, пъкъ азъ да не знамъ! Да не знамъ азъ, че било имало адвокати, сѣдий и сѣдилища та да отида и се оплача отъ пристава, който завчера продаде къщата ми; отъ бирника, ще продаде гащитѣ и царвулитѣ ми; отъ лихваря що взема нивитѣ! Хората да ни мислили доброто, че и въ сѣдилището не ни даватъ да говоримъ и си болимъ главата, а да откупимъ тамъ за 5—10 напалиона нѣкой адвокатъ, който макаръ, че го е нѣмало при насъ ама, той знае работата. Вѣщоко за мое добро пъкъ азъ да не знамъ!

Ние да сме имали желѣзници по които да прѣвозваме стокитѣ си, да патуваме бързо и ефтино пъкъ азъ да не знамъ! Да не знамъ азъ, та да сѣмъ

ДОПИСКА

До Г-на Прѣдседателя на Бѣл. Земл. Съюзъ въ гр. Плевенъ.

З-не Прѣдседателю,

Като членъ отъ Бѣл. Земл. Съюзъ отъ 21 мѣсѣца насамъ и като прѣдседател на Скутарската земл. дружба въ с. Скутаре Пловд. околия, която е съставена на 18-ий Януарий 1900 год., която дружба е вземала участие въ II земледѣлски конгресъ въ Плевенъ—София чрѣзъ свой делегатъ, рекохъ да Ви пиша като отговоръ на защитването Ви отправено чрѣзъ съюзний органъ брой 3 отъ т. г. или пакъ като докладъ по случившето се на 16-й того въ гр. Пловдивъ въ земл. събрание. Ето какъ стои работата:

Свикано бѣше едно земл. събрание отъ редакцията на в. „Земл. Гласъ“, която била ужъ упълномощена отъ съществующитѣ за сега земл. дружба (?) и поради тѣсното испращание на поканитѣ явиха се на това събрание само 14—15 души мѣжду които бѣхъ и азъ. Прѣдъ видъ на малочислеността на присѣдствующитѣ мисляхме да не се състои събранието, а да се свика второ, иъ понеже имаше кой да го свика, за това рѣшихме и избрахме врѣменно настоятелство, въ което влизахъ и азъ и бѣше натоварено да издаде едно вѣзване и да се свика второ събрание, иъ непременно на 8 й Септемврий. Натовариха се членовѣтъ отъ това настоятелство, които живеятъ въ гр. Пловдивъ, а именно: Кантарджиевъ, Василевъ и Бѣчваровъ писмено да поканятъ членовѣтъ отъ сжщото настоятелство да се събератъ въ Пловдивъ да приготвятъ вѣзването, да го подпишатъ, напечататъ и распрятатъ по цѣлия Пловд. окръжъ, иъ не по късно отъ 23 й Августъ та да може събранието да стане на 8 й Септемврий. Обаче, тѣзи трима господиновици, които неканени отъ никого се присѣдиняватъ къмъ нашата организация некая защо, дали отъ любовъ къмъ организацията или водими отъ нѣкакви тайни замисли, не направиха това свикване. Азъ макаръ и не виканъ въ него денъ отидохъ въ Пловдивъ, намерихъ г. Кантарджиева, попитахъ го ще ли имаме събрание, или не той ми каза, че членовѣтъ не били свикани и събранието шяло да стане на 27 сжщия. Въ него денъ азъ безъ да получа покана пакъ отидохъ въ града, намерихъ Кантарджиева и го попитахъ: пристигнали ли сѣ другитѣ членове отъ врѣмешното настоятелство и пр. Той ми каза, че нѣмало нужда отъ тѣхъ, че той приготвилъ вѣзването

отишелъ да сѣдна въ тѣхъ бесплатно заедно съ министритѣ и народнитѣ прѣдставители, та хайде, хайде да откриваме линията; хайде да посрѣщаме княза; хайде да го испращаме; хайде на тѣй, хайде на интъкъ—денъ да минава! Ама нейся. . . нали не знамъ!

Хората се грижатъ за насъ, ама кой знае и кой чува? Ний, земледѣлцитѣ, сме били имали „земледѣлческа каса“, отъ кждѣто да вземаме пари съ ефтина лихва. Ама нали не знаехъ, че има такава каса отидохъ при лихваря По едно врѣме се научихъ и отидохъ, ама, на заради мене се паритѣ свѣршили? Касметъ! . . . Въ касата има хора които туй имъ е работа, да се грижатъ за насъ! Има си касовъ файтонъ и касови коне съ които касовитѣ хора ходятъ по селата, да улѣсняватъ хората, като ги освобождаватъ отъ нивитѣ, срѣщу касовитѣ дългове! Ходятъ съ касовия файтонъ, друсатъ си коситѣ, получаватъ пѣтни и дневни, трудятъ се хората заради насъ, ама на кой знае я!

Охъ, колко учреждения има да се грижатъ за мене и за моя поминѣкъ. Колко началници, управители, окръжни съвѣти, постоянни комисии, пристави, бирничества, митничества, агенства, участъци, канцеларий, лѣсничей, лозари метеоролози, министри, народни прѣдставители, сѣдий, кадий, кметове, че даже и селския говедаръ се грижи за мене, като ми донеси снощи едно малко теленци!

И тѣй всичко да се грижи за мене, за моя фйда; за мое добро, пъкъ азъ да не знамъ! . . .

Клѣтникъ.

и го дал да се печата въ неговия вѣстникъ. На това азъ се усмихнахъ, въ нищо не му казахъ. Слѣдъ това като размислихме двамата, че до като се отпечата вѣстника, до като се експедира и до като почата го занесе въ селата ще е късно и може би пакъ да не дойдатъ много хора на събранието, за това рѣшихме: датата 8-ий Септемврий опрѣдѣлена въ възвизането, което се печата въ вѣстника да се поправи съ червено мастило на 16-ий Септемврий. Това и стана.

Дойде денятъ 16-ий Септемврий, азъ съ още двама други наши селяни отидохме въ града, право въ опрѣдѣленото за събранието мѣсто „бирарията Люксембургъ“. Кждѣ 9 часа селянитѣ почнаха да се събиратъ.

Бюрото на прогресиститѣ на чело съ Н. Абаджиевъ, види се уплашено отъ това гдѣто селянитѣ отъ тѣхната и други партии почнаха да ги напущатъ и да се присѣдиняватъ къмъ земеделската организация, рѣшили да осуетятъ това скромно селско земл. събрание и то по два начина: първо да пускатъ свой хора начело съ личността, за която е прѣдметъ настоящето ми писмо Порязовъ, да присрѣщатъ селянитѣ и да ги заплашаватъ да не отиватъ на събранието, защото щѣло да има лобутъ (бой) и второ: ако съ това не се осуети събранието натоварили Порязова да събере селянитѣ изъ махалата Кормияка, които били дошли отъ селата да воятъ гродѣ или както го казватъ по насъ да воятъ шарапане и то главно тѣзи, които воятъ на народняко — каравелисти — цанковиститѣ. Милу С. Байтовъ и Г. Джевиновъ и двамата крѣчмари, които слѣдъ като ги напоятъ добръ съ рѣкия да ги заведе на събранието, предварилено, като ги подготви да го избераатъ (Порязова) за прѣдседателъ на врѣмешната окол. земл. дружба, та съ това да ударятъ (цанковиститѣ) два зѣйка съ едно грѣвване т. е. едно да моятъ за изборитѣ на 7 Октомврий да иматъ съ себеси земеделцитѣ и друго да потушатъ землед. движение въ Пловдив. Окржгъ, което е още въ самото си начало. Речено и свършено: Порязовъ се залавя за работа. Сутрешня кждѣ 8—9 часа той пуша въ ходъ първото срѣдство т. е. заплашва хората да не ходятъ въ събранието, въ никой не го слуша, защото и дѣцата въ околността на Пловдивъ познаватъ Порязова, като лудъ човѣкъ, и всички утѣваха къмъ мѣстото опрѣдѣлено за събранието. Порязовъ, като видѣ, че съ първото срѣдство неможа да направи нищо, залавя се за второто: отива въ Кормияка въ дюкена на М. С. Байтовъ свѣква шарапанджийтъ му, зарежда ги въ връчката на Г. Ив. Джевиновъ, повиква и работницитѣ на послѣдний, напоява ги добръ за смѣтка на партизанското имъ бюро, а отъ тамъ ги повлича прѣвъ града право въ бирарията „Люксембургъ“ гдѣто се събираха земеделцитѣ.

Часътъ бѣше около 11, когато събравшитѣ се почнаха да влизатъ въ салона, гдѣто щѣше да стане събранието. Порязовъ пристигна съ своята тайфа, влезе въ събранието. Събранието се отвори отъ члена на врѣмешното настоятелство Георги П. Василевъ. Послѣдний, слѣдъ като поздравилъ присѣднущитѣ, поблагодари имъ отъ името на врѣмешното настоятелство на присѣднущитѣ за готовността, която сж показали и сж се притекли на това скромно въ благородно събрание, седна си на мѣстото. Втори стана та говори Г-нъ Кантарджиевъ, който слѣдъ като обясни цѣлтъ на събранието, прочете съюзния уставъ и помоли събранието да си избере едно бюро, което да ръководи събранието. За такова се избраха: прѣдседателъ: Н. Кантарджиевъ, подпрѣдседателъ: Г. П. Василевъ и за дѣловодителъ: Т. Георгиевъ. Робитѣ до тукъ вървѣха мирно и тихо. Порязовъ се спотѣваше като грабливъ зверъ когато чака своята плячка жертва.

Слѣдъ избора на бюрото, членоветѣ на това послѣдното, подъ редъ станаха и говориха по начина за пропагандиране на идеята за сдружаването на земеделцитѣ въ Пловд. Окр. и въобще въ Южна България, като най много наблѣгаха на това, че всички земеделци трѣбва да зарѣжатъ гнусното партизанство, защото главната причина гдѣто народа, а особено, земеделческия сж дошли до просяшка тогѣа сж биле партизанитѣ и безпринципиалността на тѣхнитѣ водители. Слѣдъ тѣхъ говориха рѣдъ други селяни, мнозина отъ които описаха живо окаяното положение на робитѣ земеделци отъ една страна и завидното раскомно положение на лихваритѣ-банкеритѣ и по едритѣ чиновници отъ друга.

Сега работата дойде до избиране пакъ на временно окол. настоятелство, защото дружбѣтъ сж малко, та кога се съставятъ повече тогава настоятелството, съгласно духътъ на съюзния уставъ, да състои отъ прѣдседателитѣ, подпрѣдседателитѣ и дѣловодителитѣ на сел. земл. дружба.

Бюрото посоча мене и събранието ме прие да посочвамъ лицата които трѣбва да вѣдѣтъ въ новото. Азъ и приятелитѣ, като знаехме цѣлтъ на Порязова, т. е. че той ще иска да вземе върхъ на това събрание, а пакъ е въртъ цанковистъ, партизанитѣ развалени до въ коститѣ, то прѣди да почна да посочвамъ лицата, помолихъ прѣдседателя да ми позволи по напрѣдъ да внеса едно прѣдложение на събранието и слѣдъ като се разрѣши, т. е. приеме или отхвърли, тогава да пристѣпя къмъ работата съ която съмъ натоваренъ; бюрото и събранието се съгласиха на тая ми молба. Моето прѣдложение се състоеше въ това: обърнахъ вниманието на събравшитѣ се, че мѣжду присѣднущитѣ въ събранието има лични партизани, че нѣкой отъ тѣхъ сж и членове въ околийски партизански бюро, избрани слѣдъ нашето първо събрание т. е. слѣдъ 16-ий Августъ т. г. затова ако тѣзи Г-да сж се отказали отъ тѣзи партии и бюро и желаятъ да се присѣдинятъ къмъ нашата организация, нека излезатъ още сега прѣдъ събранието да заявятъ публично, че тѣ се отказватъ отъ всяко партизанство и партизански бюро, а ако ли не направятъ това да си излизатъ отъ събранието, защото нашата организация не търпи въ нея си никакви партизани. Азъ още не свършилъ говорението си, Порязовъ окна отъ стола си, като ожелезъ, развика се, размахна се, като бѣсенъ, безъ да му бѣше дадена думата, като казваше, че тая брадва (моето прѣдложение) удрило него въ главата, че неприятели мене да посочвамъ лицата за настоятелство, защото съмъ му билъ гонителъ и несъмнѣно цѣлтъ да посоча него за прѣдседателъ, а пъкъ той искалъ да стане такъвъ. Слѣдъ това той се обърна къмъ тайфата си и ги пита: „защо млчате бе, Вий не сте ли партизани!“ — „а!“ чува се гласове отъ пиянитѣ на тайфата му гърла.

„Въика, въика Порязовъ и тайфата му“ чува се много гласове. „Въика партизанино, дели порязъ, ти не си земеделецъ“, обадиха се други. „Ничеъ при насъ лудия Порязовъ“, подеха трети. Въ това врѣме стана голѣмъ шумъ. Всѣки стои на крака. Не стига това, въ ето и стражари почнаха да се меркатъ. Чува се гласове: „дръжте се, Порязовъ и полицията е съ насъ“. Тогава ний — бюрото заедно съ истинскитѣ земеделци се отоглихме въ бирарията, а Порязовъ остана самъ съ своитѣ пияна другари, креска, гърмя, мета се, като тигаръ. „ура!“ да живѣе прогресивната партия и си изливаха. Въ това врѣме ний приготвихме телеграмата подписахме я и я подадохме. Щомъ Порязовъ си замѣна, нашитѣ приятели земеделци пожелаха да продължаваме събранието. Тови и стана. Събрахме се изново въ салона, избрахме си ново врѣмешно окол. настоятелство съ прѣдседателъ Кантарджиевъ, дѣловодителъ Василевъ, касиеръ Бѣчваровъ и членове отъ всѣко село по единъ; слѣдъ това, като опрѣдѣлихме, че ще имаме пакъ събрание на 28-того разотидохме се живо и здраво. Ето цѣлата история на землед. събрание въ Пловдивъ на 16-ий Септемврий т. г.

с. Скutare, 27/IX 901 год.

Съ поздравъ: Т. Георгиевъ.

(прѣдс. на Скутарската сел. земл. дружба).

П О Ш А.

Божилъ Поповъ, с. Есетлий — Добричко. Дѣйствително, че сте платили и тримата по 4-50 л., но абонамента Ви ся счита отъ 11 брой до послѣдния, които Ви сж и пратени. За да получавате вѣстника и за напрѣдъ трѣбва да испратите абонамента му направо въ редакцията.

Земеделската дружба, с. Окчуларъ — Е Джумайско. Сумата 22-80 л. членски вносъ е получена въ канцеларията на съюза.

Министерство на Т-та и Земледѣлието.

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 11353

Извѣстия се на интересующитѣ се, че продажбата на овошнитѣ и други дървета изъ държавнитѣ расадици почва отъ 20 Октомврий.

Цѣнитѣ на дърветата сж:

За присаденитѣ овошни и сѣмчести фиданги . . . 1 л. едно.

За неприсаденитѣ овошни и сѣмчести фиданги . . . 50 ст. едно.

Черницѣтъ и малинитѣ по 5 ст. парчето, Фреското гродѣ 0,20 ст. и ягодитѣ 2 1/2 ст. стърка. Овѣзи лица, които купятъ за свои употрѣбление, а не за прѣпродаване

повече отъ 25 дървѣта прави имъ се прѣдвиденото въ закона за повизгание на овошарството намаление на цѣнитѣ.

Калеми (присадници) отъ развитѣ овошни дървета се даватъ парожъ. Поржкитѣ придружени съ стойността ставатъ направо до управлението на надлѣжний расадникъ.

Желязницѣтъ, да янятъ въ които расадници колко и какви видове дървета има за продажъ, нека се справятъ въ издадениотъ отъ Министерството на Търговията и Земледѣлието особенъ описъ, който се испраща всѣкому даромъ само срѣщу 5 стот. пощенски равносики.

1—8—2

Отъ Министерството.

Плѣвенъко Държ. Лозарско-Овощарско училище.

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 1344

Обявява се за знание на интересующитѣ се, че на 15 Ноемврий т. г., часттъ въ 2 слѣдъ общдъ въ Плѣвенската Окржжна Постоянна Комисия, ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на прѣдприемачъ доставката на 30,000 петъ метрови колпи, за лози.

Исканиятъ залогъ е 300 лева.

Переторжка ще се произведе на слѣдующия левъ въ сѣщия часъ. — Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣднущи денъ и часъ въ горѣказанитѣ училище и комисия.

Заявлениа, подадени за намаление слѣдъ окончателното произвеждане на търга, нѣма да се взиматъ въ внимание.

гр. Плѣвенъ, 13 Октомврий 1901 год.

1—7—1

Отъ Дирекцията.

О Ц Е Т Ъ

Най здравия и най хигиеничния оцетъ, добитъ чрезъ култивирани оцетни бактерии. Колкото е по старъ, толкова по добръ става. Който си направи съ него ТУРШИЯ ще се убѣди, какво значи здравъ оцетъ За здравината и чистотата на оцета давамъ гаранция.

На дребно се продава 20 ст. кило. На по голѣмо количество прави се отстъпка.

Съ почитание:

Д-ръ Червенъ-Ивановъ

Булевардъ „Мария Луиза“ № 80 до Шарения мостъ. 8—10

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ.

№ 10569

Извѣстиямъ, че отъ 31 Октомврий до 1 Декемврий 1901 год. до 5 часа послѣ общдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Бохотското землище:

Нива, „Надъ Кайлъка“ 7 дек. — 35 л.
„ „ „ „ „ „ „ „ — 50 „
„ „ „ „ „ „ „ „ — 50 „
„ „ „ „ „ „ „ „ — 40 „
„ „ „ „ „ „ „ „ — 20 „
Бранище „Беглишкото“ 8 „ — 40 „

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Игнатъ Гачовъ отъ с. Бохотъ не сж заложени продаватъ се по висканието на Кула Нейкова отъ с. Брестовецъ за 52 лева по изпълнителното дѣло № 832/901.

гр. Плѣвенъ, 9 Октомврий 1901 год.

П сждебенъ приставъ: П. Георгиевъ. 1—1—2

№ 10568

Извѣстиямъ, че отъ 31 Октомврий до 1 Декемврий 1901 год. до 5 часа послѣ общдъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижими имотъ находящъ се въ Бохотското землище:

1. Нива „Воденишки пътъ“ 6 дек. 100 лева.

Горния имотъ принадлежи на Кито Николовъ отъ Тученица не е заложено продава се по висканието на Илия Георгиевъ отъ гр. Плѣвенъ за 200 лева испл. дѣло № 914/901

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цена.

гр. Плѣвенъ, 9 Октом. 1901 год. 1—2—2

П сждебенъ приставъ: П. Георгиевъ.

№ 11239

Извѣстиямъ, че отъ 7 Ноемврий до 8 Декемврий 1901 год. до 5 часа послѣ обедъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Радиевското землище:

Нива „Гонето“ 4 дек. — 30 л.
„ „ „ „ „ „ „ „ — 40 л.
„ „ „ „ „ „ „ „ — 35 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Кюю

Вѣлковъ отъ с. Радиненецъ не сж заложени продаватъ се по висканието на Василъ Екимовъ отъ гр. Свищовъ за 76 лева по дѣло № 1010/900.

гр. Плѣвенъ, 20/X 1901 год. 1—3—1

П сждебенъ приставъ: П. Георгиевъ.

№ 11240

Извѣстиямъ, че отъ 7 Ноемврий до 8 Декемврий 1901 год. до 5 часа послѣ общдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Радиевското землище, а именно:

Нива „Опълченско“ 32-9 дек. — 150 л.

„ „ „ „ „ „ „ „ — 70 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Ангелъ Митевъ отъ с. Радиненецъ не сж заложени продаватъ се по висканието на Василъ Екимовъ отъ гр. Свищовъ за 163 л. 30 ст. по дѣло № 618/900

гр. Плѣвенъ, 20/X 1901 год. 1—4—1

П сждебенъ приставъ: П. Георгиевъ.

№ 10497

На основание постановление № 45 отъ 13 Януарий 1901 год. утвѣржено отъ Плѣвенския Окржженъ Сждъ съ опрѣдѣление № 52 отъ 23 Януарий 1901 год. за въ полза на малолѣтнитѣ наследници на покойния Китаръ Цѣтковъ отъ с. Бохотъ и съгласно писменното заявление на сънаследницитѣ и чл. 1136 отъ Гражданското Сждъ произведено обявявамъ, че отъ 1 Ноемврий до 3 Декемврий 1901 година до 5 часа послѣ общдъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явна наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ

Една къща въ сръдъ селото Бохотъ съ дворъ около 6 ара при сжѣди: отъ три страни пътъ и Христо Драгановъ оценена за 300 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна.

Който Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явятъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣднущи денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣгледѣдатъ всѣкитѣ книжа относящи се по продамата.

гр. Плѣвенъ, 5 Октомврий 1901 год.

Дѣло № 155 отъ 1901 год. 1—5—1

П сждебенъ приставъ: П. Георгиевъ.

№ 10498

Извѣстиямъ, че отъ 1 Ноемврий до 3 Декемврий 1901 год. до 5 часа послѣ общдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи съ въ Бохотското землище:

1) Нива „Беглишки харманъ“ отъ 14 декара 5 ара оценена за 80 лева и
2) Нива „Глоговетъ“ отъ 10 декара 1 аръ оцен. за 50 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Ватко Дошовъ отъ с. Бохотъ не сж заложени продаватъ се по висканието на Митю Лазаровъ отъ с. Бохотъ за 39 лева лихвитѣ и равнискитѣ по изпълнителни листъ № 1098 на Плѣвенския Околийски Мировий Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разгледѣданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣднущи денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 5/X 1901 год.

Дѣло № 105/99 г. 1—6—1

П сждебенъ приставъ: П. Георгиевъ.

№ 11525

Извѣстиямъ, че 31 денъ отъ денятъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Землед. Защита“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвиженъ имотъ, а именно:

1) Една къща едноетажна отъ двѣ стѣй отъ долу маза до нея дюгенъ съ двѣ отдѣления съградено отъ простъ дървенъ материалъ измазани съ калъ и варъ и покрити съ керемиди и съ дворѣо мѣсто отъ 200 квадратни метра при сжѣди: Никола Ивановъ, Тачо Тамовъ и пътъ за 700 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойния Цѣтко Костовъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложено продава се по висканието на Из. Хр. Бурмовъ повър. на Пеко Мичовъ отъ с. гр. за 33 л. и др., лихвитѣ и равнискитѣ по изпълнителния листъ № 3208 на П Плѣвенския Мировий Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледѣданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣднущи денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 22/IX 1901 г.

2—2 Дѣло № 1098/1901 г.

Сждеб. приставъ: Ив. Бутиловъ.

Отговоренъ редакторъ: А. Поповъ

Плѣвенъ, печатница — Димитровъ & Игнатевъ